

som han er i Alliance med, at han i Gaar holdt „en Beskyttelsestale“ heroppe, og jeg læste i et andet Blad, et Højreblad, „Jyllandsposten“, at bedre Højretale end den, som det ærede Medlem holdt forleden Dag, havde man ikke hørt i Toldforhandlingen her i Landstinget; det vil glæde det ærede Medlem at faa det at vide. Naar jeg, som sagt, staar nede i det andet Ting og kæmper mod det ærede Medlems Meningsfæller, som ville have mig til at gaa ganske anderledes radikalt til Værks overfor Haandværk og Industri, saa taler jeg ganske vist ikke med de samme Argumenter, thi saa taler jeg med de Argumenter, som sige: „Nej, man maa være varsom dermed, thi man vil gøre Landet Ulykke ved paa en Gang at rive alt for meget løst“. Naar det ærede Medlem retter den Behøjdelse mod mig, at jeg ikke føler mig som Finansminister for det hele Land, tror jeg, det vil være meget mere berettiget, om jeg rettede Behøjdelsen mod ham og sagde, at han i sin Egenskab af Ordfører for et Toldstandpunkt her i Tinget ikke har følt sig som Repræsentant for det hele Samfund, men udelukkende for de Erhverv, han er nøje knyttet til, nemlig Haandværk og Industri. For ham, i hvert Fald for hans Toldbetragtning, eksistere, synes jeg, kun de Erhverv, der ere toldbeskyttede, altsaa den ene Femtedel af Befolkningen, der i Henhold til den nuværende Lov i Kraft af Beskyttelsen kræver Skat af de ørige fire Femtedele, og som efter det ærede Medlems Forslag vil kræve endnu mere Skat af de ørige fire Femtedele end hidtil.

Hermed skal jeg slutte. Jeg mener nu, at Toldloven er saa nogenlunde udebatteret her i Tinget. Jeg haaber, at den under sin Gang skal komme tilbage i en saadan Skikkelse, at jeg kan modtage den, og at den kan vinde Tilslutning her i Salen. Det glæder mig, at den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (Christian- sen) udtalte Haabet om, at han maatte gense Toldloven i den Skikkelse, hvori jeg havde forelagt den for Landstinget. Det glæder mig, at det ærede Medlem sætter saa megen Pris paa den i den Skikkelse. Jeg har ikke altid hørt de samme Ord fra Socialdemokraterne, men selvfølgelig vil ogsaa jeg gerne gense den i den Skikkelse. Selv om jeg ikke kommer til at se den i nøjagtig den Skikkelse, haaber jeg dog, at jeg vil komme til at se den i en Skikkelse, som ligner den saa meget, at jeg kan tiltræde den.

Første Viceformand (Madsen-Mygdal): 1ste Landstingsmand for 9ende Kreds har Ordet for en kort Bemærkning

la Cour: Naar den højtærede Minister talte om mit „lange Foredrag“, skal jeg bemærke, at jeg var nødt til at gøre det langt, fordi den højtærede Minister viste, at han egentlig var blottet for Kundskaber angaaende Landbruget og Landbrugernes Stilling, naar det gjaldt om at tage Kampen op for Eksistensen. Jeg var endvidere nødt til at fremdrage et Angreb, den højtærede Minister havde rettet paa dem, der havde sunget Sirenesange for nogle Aar siden for Landbruget, og jeg maatte jo da klare for ham, hvad Grunden var dertil. Grunden var langt fra den, at jeg ønskede at føre Landbrugets Toldbeskyttelse frem her. Det kunde den ærede Minister sige sig selv, thi i saa Fald vilde jeg selvfølgelig have stillet Forslag i den Retning, da jeg har været Medlem af Udvalget. Men jeg ved godt, at det er umuligt at gennemføre en Beskyttelse for Landbruget, det behøver den højtærede Minister slet ikke at belære mig om.

Med Hensyn til det finansielle Udbytte af denne Toldlov drog jeg til Felts mod den Ordning, efter hvilken man nu vil borttage saa mange af de indirekte Statsindtægter. Der henviste Ministeren mig ganske simpelt til den Omstændighed, at naar nu denne Toldlov bliver gennemført, som bliver vedtagen heroppe, er der jo fuldstændig Kompensation for de Nedsættelser, som hans Toldlovsforslag indeholder. Ja, hvis den højtærede Minister — men det fremgik jo ikke af hans Tale — vil være glad ved eller nogen Sinde modtage en Toldlov som den, der rimeligvis vil blive vedtagen om et Øjeblik, saa er Sagen ude af Verden, saa beholde vi alle de indirekte Skatter. Men det er jo slet ikke Ministerens Mening, og det er derfor ganske ejendommeligt at henvise mig dertil og sige: Saa ere vi jo tilfredse!

I det hele taget lod det til, at den højtærede Minister havde meget lidt Lyst til at komme ind paa de reelle Grunde, der gaa imod og have været fremførte mod hans Synspunkt. Derimod havde han stor Glæde af at dvæle ved Arbejdsulykkesforsikringen osv. og dvæle ret længe derved. Jeg synes, at det laa helt udenfor Toldlovsbehandlingen, og jeg vilde have fundet det mere rimeligt, om den højtærede Minister havde imødegaaet de virkelige Argumenter, der vise, at det Frihan-